

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

«ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ»

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2005

Στη βάση του περίτεχνου ανδριάντα του Στρατηλάτη Θεόδωρου Κολοκοτρώνη στην Τρίπολη, υπάρχει το εξής έμμετρο επίγραμμα:

*«Σε άτι γοργό καβαλάρης
σαν σίφουνας φεύγεις μπροστά.
Στα χέρια τη δόξα να πάρεις
τα πάντα το Γένος σε σένα χρωστά.»*

Ομοίως, στη βάση της μαρμάρινης προτομής του Εθνεγέρτη, στο Ν. Ηράκλειο υπάρχει επίσης το εξαίρετο επίγραμμα:

*«Στα βουνά και στα δάση σμιλεύεται η Ελευθερία,
στις πλατείες αναπαύεται.»*

Και τα δύο επιγράμματα υπογράφονται από τον λογοτέχνη – ποιητή Χρήστο Στρατηγόπουλο.

Θεωρούμε πως δεν είναι τυχαίο, αντίθετα είναι αξιοπρόσεκτο το γεγονός να επιλεγούν οι δημιουργίες του Χρήστου Στρατηγόπουλου και να παραδοθούν επιγραμματικά οι αξίες της Ελευθερίας και της φιλοπατρίας στους εισερχόμενους, όταν ατενίζουν τον Ελευθερωτή της Πατρίδας από την Τουρκία.

Με το Χρήστο Στρατηγόπουλο είχαμε διάλογο που συνοπτικά καταγράψαμε.

Φίλε Χρήστο Στρατηγόπουλε, πες μου πώς έγινε και ξεκίνησες να ασχολείσαι με τη λογοτεχνία.

Ήταν το μόνο μέσον για να «καταφέρω» αυτά που οραματιζόμουν από μικρός και δεν μπόρεσα να τα πραγματοποιήσω. Και είναι κάτι που σου μειώνει το μέγεθος της «ασυνέπειας» απέναντι στα παιδικά σου οράματα.

Πού μεγάλωσες;

Για πρώτη φορά το φως, χάριδεψε το πρόσωπό μου στο χωριό Βλαχοκερασιά Αρκαδίας, έδρα του σημερινού Δήμου Σκιρίτιδας και εκεί μεγάλωσα, με φοβερές δυσκολίες και αντιξοότητες, που νομίζω ότι περισσότερο καλό μου έκαναν παρά με ζημίωσαν.

Ποια ερεθίσματα θεωρείς πως έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση του λογοτεχνικού σου έργου;

Όποιος διαβάσει τα έργα μου, θα καταλάβει αμέσως πως η αδικία, η ανισότητα, η εκμετάλλευση του ανθρώπου από άνθρωπο και η καταστρατήγηση των αξιών, είναι τα βασικά στοιχεία στη διαμόρφωση του χαρακτήρα μου. Χείριστο όλων των κακών, η αλαζονεία.

Ήσουν καλός μαθητής;

Όταν διάβαζα, ήμουν καλός. Όταν δεν διάβαζα, πώς να ήμουν; Ήμουν όμως, αθλητής με δυνατότητες, αλλά ποιος να σε βοηθήσει εκείνες τις εποχές; Μεγάλα ταλέντα μέσα από το χωριό μου πήγαν χαμένα...

Ποιες θεωρείς τις πιο έντονες αναμνήσεις από τα μαθητικά σου χρόνια;

Υπάρχουν πάρα πολλές, αλλά θα αναφέρω μόνο δύο. Μία καλή και μία άσχημη. Η καλή είναι, όταν με έναν κεραυνό από το πόδι μου με την μπάλα ξάπλωσα κάτω ένα ολοκαίνουργιο δοκάρι. Και η κακή, όταν ο δάσκαλός μου με τιμώρησε χωρίς να φταίω. Μου κακοφάνηκε πολύ αυτή του η πράξη.

Πόσο ρόλο πιστεύεις πως παίζουν στη ζωή του κάθε ανθρώπου οι εμπειρίες της παιδικής ηλικίας;

Τα πάντα παίζουν ρόλο και ανάλογα με το DNA του κάθε παιδιού. Και εγώ που οραματιζόμουν όταν ήμουν μικρός να γίνω ένας θρύλος μια μέρα, για να εκπληρώσω αυτό το όνειρο, δημιουργώ ήρωες που γίνονται θρύλοι. Να ένα από παράδειγμα.

Σε πιο μεγάλη ηλικία είχες κάποια πρότυπα που σε συγκινούσαν;

Βεβαίως και είχα πρότυπα και αυτά ήταν οι μεγάλοι άνδρες που έπαιξαν ρόλο στον ρου της ιστορίας της ανθρωπότητας: Μέγας Αλέξανδρος, Τσε Κε Βάρα, Κολοκοτρώνης, Μπολιβάρ και τόσοι άλλοι, ιερά σύμβολα που με τους αγώνες τους έθρεψαν το είναι της ανθρωπότητας.

Υπήρξαν πρόσωπα που επηρέασαν την τωρινή εξέλιξή σου;

Όχι μόνον επηρέασαν την εξέλιξή μου, αλλά χωρίς αυτούς τίποτα δεν θα ήμουν, κανένας δεν θα με είχε διαβάσει, κανείς δεν θα με γνώριζε. Όσο καλά έργα και να είχα γραμμένα, εκεί στο συρτάρι θα βρισκόντουσαν. Πολλοί είναι αυτοί που με βοήθησαν και τους ευχαριστώ μέσα από τα βάθη της ψυχής μου.

Πώς ξεκινάς συνήθως ένα ποίημα ή ένα μυθιστόρημα; Τι αποτελεί για εσένα ερέθισμα δημιουργίας;

Πλάθω πρώτα τον κορμό μέσα στο μυαλό μου και ύστερα όλα έρχονται μόνα τους. Πάντως είναι κάτι το υπέροχο, να τελειώνεις ένα δημιούργημα που πριν λίγο δεν υπήρχε. Νιώθεις σαν τη γυναίκα που φέρνει στον κόσμο μια ζωή. Όσο δε για τα ερεθίσματα, πρέπει να γνωρίζεις πως οι κεραίες όλων των δημιουργών έχουν υψηλή ευαισθησία, μεγάλη εμβέλεια και τροχιά, που φτάνουν πιο πάνω και από τα χείλη του σύμπαντος.

Τελικά οι δημιουργοί αγιάζουν στον τόπο τους;

Θεωρώ τον εαυτό μου τον πιο καλότυχο ποιητή του κόσμου. Και αυτό το λέω για τον εξής λόγο: Αν βρεθεί κανείς στην πλατεία Άρεως στην Τρίπολη και πλησιάσει τον αδριάντα του μεγάλου γίγαντα της ιστορίας μας Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, θα δει σε μία μαρμάρινη πλάκα την εξής έμμετρη επιγραφή: «Σε άτι γοργό καβαλάρης, σαν σίφουνας φεύγεις μπροστά. Στα χέρια τη δόξα να πάρεις, τα πάντα το Γένος σε σένα χρωστά». Και από κάτω: Χρήστος Δ. Στρατηγόπουλος.

Τι άλλο να σου κάνουν οι άρχοντες του τόπου σου και πιο συγκεκριμένα ο σημερινός Δήμαρχος κ. Δημοσθένης Σωτηρόπουλος, για να θεωρείσαι αποδεκτός στο τόπο σου; Βέβαια, υπάρχουν και οι αντιδραστικοί, οι οπιδσθοδρομικοί και οι σκοταδιστές. Όλους μας θα μας κρίνει η ιστορία και θα μας κατατάξει ανάλογα με τις πράξεις μας.

Ποιες πικρίες κουβαλάς μέσα σου από τη στάση των άλλων απέναντι στους λογοτέχνες;

Εμένα προσωπικά τα εμπόδια με κάνουν να αγωνίζομαι για να τα ξεπερνώ, όπως κάνουν και οι ήρωες των έργων μου. Πρέπει πρώτα να

κουραστείς για να νιώσεις το υπέροχο συναίσθημα της ξεκούρασης. Ευτυχώς που υπάρχουν εμπόδια...

Πότε ένιωσες την πιο μεγάλη τιμή;

Όταν στην εκδήλωση για την Άλωση της Τριπολιτσάς, το Σεπτέμβρη του 2004, στο Νέο Ηράκλειο Αττικής, με κάλεσαν να απαγγείλω ένα ποίημα, και είδα γραμμένο επάνω στο άγαλμα του Ελευθερωτή του Γένους μας, ημίθεου Στρατηλάτη Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, το επίγραμμά μου: «Στα βουνά και στα δάση σμιλεύεται η ελευθερία, στις πλατείες αναπαύεται». Για κάμποση ώρα τα σαγόνια μου χτύπαγαν σαν τα πέταλα γοργοπόδαρου αλόγου σε καλντερίμι. Ευτυχώς που κατάφερα και απάγγειλα το ποίημα.

Πώς βλέπεις το μέλλον της λογοτεχνίας;

Η λογοτεχνία είναι σαν τη λερναία ύδρα. Της κόβεις το ένα κεφάλι, δύο φυτρώνουνε. Μπορεί κανείς να τιθασεύσει τα αφηνιασμένα άλογα της ζωτικής πνοής των δημιουργών; Ποτέ...

Κινδυνεύει ένας επαναστάτης ποιητής;

Πάντα υπάρχει ο κίνδυνος από διάφορα, ανεγκέφαλα, εντεταλμένα ανθρωπάκια του υποκόσμου, αλλά υπάρχει και ο τιμημένος θάνατος και το μεγαλείο της δόξας που τον ακολουθεί και όλα τα εξαλείφει.

Υπάρχει Θεός;

Είχα γράψει κάποτε σε ένα άρθρο πως Θεός για μένα είναι «ίσως μία τυχαία χημική δομή με δυνατότητες να δημιουργεί ό,τι υπάρχει στο σύμπαν, αλλά και να το συντηρεί στο πέρασμα των αιώνων». Ένας φίλος μου, μού είχε πει τότε πως θα ακολουθήσουν μεγάλες αντιδράσεις. Καμία όμως δεν είδα.

Τι περισσεύει σήμερα και τι τείνει προς εξαφάνιση;

Περισσεύει η αλαζονεία, η υποκρισία και ο ατομικισμός και λείπει ο αλτρουϊσμός και η συνείδηση.

Τι προσδοκός στο μέλλον;

Τα οράματα των πρωταγωνιστών μου να γίνουν πραγματικότητα. Αλλά επειδή οι σημερινές κοινωνίες έχουν ξεφύγει κατά πολύ από τα ανθρώπινα, σε μελλοντικό έργο μου που τώρα δημιουργείται, θα προτείνω στους επιστήμονες γενετιστές να επέμβουν στον ανθρώπινο εγκέφαλο, γιατί με τα σημερινά δεδομένα δεν είναι δυνατόν να βρεθεί κάποια λύση.

Στο βιβλίο σου «ΑΡΡΙΚΟΣ», που σου χάρισε τον κότινο και το Ολυμπιακό Μετάλλιο, εμπεριέχονται στοιχεία ιατρικής φύσεως, άλλα πραγματικά και άλλα φανταστικά. Πολλή έμφαση δίνεις στον τομέα αυτό. Σημαίνει κάτι;

Στα χέρια μου, αλλά και σε χέρια τιμίων και αδιάβλητων φίλων μου – για παν ενδεχόμενο – υπάρχει από ένας απόρρητος φάκελος. Εκεί μέσα βρίσκεται κάτι πολύ σημαντικό. Όταν έρθει η κατάλληλη ώρα, το περιεχόμενό τους θα παίζει το ρόλο του. Αλλά πού 'σαι; Μόνο με θεϊκή παρέμβαση μπορεί κάποιος να κάνει μία τέτοια ανακάλυψη.

Μια συμβουλή για τους νέους;

Τίμιο αγώνα, συστηματική και συλλογική προσπάθεια, αλλά και ριζοσπαστισμός εκεί που πρέπει, με στόχο τα μεγάλα και πανανθρώπινα ιδανικά για να γραφτεί με ανεξίτηλα γράμματα το όνομά τους στα λευκά μάρμαρα της ιστορίας και να μείνει για πάντα στον χρόνο τον αείροο, και να φαντάζουν οι οπτασίες τους στο νου των γενεών του μέλλοντος.

Τι θα έλεγες να κλείναμε με ένα δικό σου επίγραμμα.

«Το ηθικό του ανθρώπου δεν αποκτιέται με τα φάρμακα,
τις πράξεις έχει για τροφή του, αγώνες και οράματα».